

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 50C/395/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515213712
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2016:1515213712.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Mészárosovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, zast. advokátskou spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Tomáš Kušník, so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, proti odporkyni: O. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX H. D. č. XX, zast. JUDr. Imrich Petheő, 925 23 Hrubá Borša 3, o zaplatenie 3 838,08 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporkyni súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 23. 06. 2015 proti odporkyni domáhal zaplatenia sumy 3 838,08 EUR spolu s príslušenstvom ako i náhrady trov konania. Návrh bol zdôvodnený tým, že jeho právny predchodca (spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Bratislava, T. č. XX, s ktorým dňa 13. 12. 2012 uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola aj pohľadávka voči odporkyni, ktorá je predmetom tohto konania) uzatvoril dňa 07. 09. 2009 s odporkyňou zmluvu č. 634104290 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli aj všeobecné obchodné podmienky. Na základe vyššie uvedenej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni peňažné prostriedky vo výške 2 540,00 EUR, ktoré mala odporkyňa splácať v mesačných splátkach do 30. 09. 2009 po 23,66 EUR k poslednému dňu mesiaca a od 15. 10. 2009 po 39,98 EUR vždy k 15. dňu v mesiaci, pričom podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky ich splácania, ako aj podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach.

Na základe vyššie uvedenej zmluvy o postúpení právny predchodca navrhovateľa postúpil navrhovateľovi dlžnú pohľadávku, pričom výška pohľadávky navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala sumu 4 245,77 EUR, ktorá pozostávala z istiny 3 405,25 EUR, riadneho úroku 585,84 EUR, úroku z omeškania 207,84 EUR a ostatného príslušenstva 46,84 EUR. V danom konaní si navrhovateľ uplatňuje splátky úveru splatné od 15. 08. 2011 do 15. 07. 2019 v počte 96 a celkovej výške 3 838,08 EUR spolu so zákonným úrokom z omeškania. Splátky splatné od 15. 03. 2013 do 15. 07. 2019 sa stali splatné dňa 24. 02. 2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Súd dňa 11. 12. 2015 doručil odporkyni návrh s výzvou na vyjadrenie k návrhu. Odporkyňa vo vyjadrení k návrhu uviedla, že navrhovateľ nepreukázal postúpenie pohľadávky, uviedla, že úver sa stal splatným minimálne postúpením pohľadávky teda 12. 12. 2012, namietala premlčanie uplatnenej pohľadávky. V priebehu konania odporkyňa poukázala na to, že právny predchodca navrhovateľa

odporníky neadresoval písomnú výzvu potom, čo bola 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním úveru v zmysle ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a z toho dôvodu nebol oprávnený postúpiť pohľadávku voči odporníky navrhovateľovi, navrhovateľ preto nemá aktívnu legitímáciu v konaní.

Navrhovateľ vo vyjadrení, ktorým reagoval na vyjadrenie odporníkyne uviedol, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu odporníkyne o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Navrhovateľ poukázal na to, že v konaní si uplatňuje jednotlivé odporníkyňou neuhradené zosplatnené splátky za obdobie štyroch rokov dozadu od podania návrhu, vychádzajúc zo skutočnosti, že predmetom konania je zmluva o úvere, teda záväzkový vzťah, ktorého obsah je potrebné posudzovať podľa Obchodného zákonníka. V obchodných záväzkových vzťahoch platí 4 - ročná premlčacia lehota, navrhovateľom uplatnené splátky nie sú premlčané. V tomto smere navrhovateľ poukázal na viaceré rozhodnutia slovenských súdov. Navrhovateľ poukázal aj na to, že oprávnenie pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru je oprávnením, nie povinnosťou veriteľa. Právny predchodca navrhovateľa toto oprávnenie nevyužil, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pristúpil až navrhovateľa a to dňa 05. 02. 2013.

Súd vo veci vytýčil dve pojednávania, ktorých sa nezúčastnil navrhovateľ, ktorý svoju neúčast z dôvodu hospodárnosti konania ospravedlnil, súhlasil s prejednaním a rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti. Pojednávania sa zúčastnil poverený zástupca odporníkyne, ktorý navrhol vykonať dokazovanie dopytom na Slovenskú sporiteľňu, právneho predchodcu navrhovateľa, aby súdu oznámil, či v prejednanom prípade pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, oznámil aké splátky titulom splátok úveru odporníkyňa uhradila a aké doklady postúpil navrhovateľovi spolu s postúpenou pohľadávkou.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to najmä: zmluvou o splátkovom úvere z 07. 09. 2009, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov, oznámením o postúpení pohľadávky z 18. 12. 2012, výzvou k úhrade z 05. 02. 2013, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 12. 2012, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier z 09. 06. 2015, oznámení Slovenskej sporiteľne, a.s. z 18. 04. 2016 ako aj ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom prečítaním a zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 07. 09. 2009 uzatvoril právny predchodca navrhovateľa s odporníkyňou zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej boli odporníkyne poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 2 540,00 EUR, ktoré mala odporníkyňa splácať v mesačných splátkach do 30. 09. 2009 po 23,66 EUR k poslednému dňu mesiaca a od 15. 10. 2009 po 39,98 EUR vždy k 15. dňu v mesiaci. Dňa 13. 12. 2012 uzavrel právny predchodca navrhovateľa s navrhovateľom zmluvu o postúpení pohľadávok, pričom výška pohľadávky navrhovateľa voči odporníkyne ku dňu uzavretia zmluvy predstavovala sumu 4 245,77 EUR, ktorá pozostávala z istiny 3 405,25 EUR, riadneho úroku 585,84 EUR, úroku z omeškania 207,84 EUR a ostatného príslušenstva 46,84 EUR.

Právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 18. 04. 2016 súdu oznámil, že pohľadávku, ktorá je predmetom konania, postúpil dňa 13. 12. 2012 navrhovateľovi, s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov odovzdal zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu postúpníkyovi.

Podľa § 708 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Predmetom tohto konania je pohľadávka, ktorá bola na navrhovateľa postúpená bankou. Súd mal za preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi konania (resp. ich právnymi predchodcami), ktorý je založený zmluvou, je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo odporkyňa nie, pričom z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ používa vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ (odporkyňa) neovplyvňuje.

Pred hodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti odporkyni na základe predmetnej zmluvy. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa a pasívnu vecnú legitimáciu odporkyne z úradnej povinnosti. Aktívnu vecnú legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo, resp. procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať.

Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporkyne), je imanentnou súčasťou súdneho konania. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak navrhovateľ preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od odporcu uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa.

Ustanovenie § 524 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená.

Keďže pôvodný veriteľ je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 zákona č. 483/2011 Z.z. o bankách, môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve na úhradu

omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (obdobne napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.5.2014 sp. zn. 6Co/119/2013).

V konaní bolo preukázané, že dňa 13. 12. 2012 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom navrhovateľa a navrhovateľom, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky voči odporkyňi. Z podania navrhovateľa doručeného súdu dňa 12. 04. 2016 vyplýva, že navrhovateľ, ani jeho právny predchodca nedisponujú žiadnym listinným dôkazom preukazujúcim doručenie výzvy na úhradu omeškaných splátok pohľadávky odporkyňi pred jej postúpením.

Keďže navrhovateľ nepreukázal, že jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky písomne vyzval odporkyňu na splnenie predmetného záväzku, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 12. 2012 je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 7 (pozn. súdu: neskôr ods. 8) zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

V prípade, že by aj všeobecné podmienky banky obsahovali úpravu ohľadom postúpenia pohľadávky odchylnú od zákona v neprospech spotrebiteľa, súd by následne vyhodnotil tieto ustanovenia ako neprijateľné podmienky a teda neplatné.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, súd návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V predmetnom konaní by mala nárok na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. odporkyňa, avšak keďže odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila ani jej v priebehu konania žiadne trovy nevznikli, súd odporkyňi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava V, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2, 3 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.